

12 Nasza wolność między Grudnia przeszłością i przyszłością

Przemysł

Nie jesteśmy w stanie zmienić naszej przeszłości. Z drugiej strony nasza przyszłość pozostaje dla nas niedostępna. Można powiedzieć, że każda chwila naszego życia jest jakby momentem, w którym Bóg stwarza nam wszystkie okoliczności i prosi nas o szybką ocenę przeszłości i konkretne plany przyszłości. Każda taka chwila może być momentem przeżywania swojej wolności, albo decyzją o rezygnacji z niej na rzecz biernej niewoli.

Aby przeżywać tą konkretną chwilę w wolności trzeba zadbać o trzy rzeczy. Z jednej strony trzeba zadbać o utożsamienie się z całym swoim życiem - zarówno swoją przeszłością jak i przyszłością. Z takiego utożsamienia się wynika także odpowiedzialność. Za decyzje i działania przeszłości należy brać odpowiedzialność, choćby nie otrzymały naszej aprobaty. Tak samo powinniśmy odczuwać odpowiedzialność za wszystkie działania, które planujemy w przyszłości. Drugą rzeczą istotną dla naszej wolności jest dobre rozeznanie okoliczności. Im lepiej rozumiemy nasze możliwości, tym łatwiej możemy zadbać o to, aby nasze plany nie pozostały tylko marzeniami, ale urzeczywistniły się. Ignorancja tych

okoliczności jest wyrazem naszej bierności i przyzwoleniem na to, aby okoliczności nami rządziły i decydowały o naszym życiu. Trzecim najważniejszym warunkiem wolności jest zgodność naszego przeżywania tej chwili z naszą własną tożsamością.

Ten ostatni punkt jest najtrudniejszy, ponieważ z jednej strony zawiera on tą tożsamość, która wynika z utożsamienia się z całą swoją przeszłością i przyszłością.

Z drugiej strony domaga się on naszego samorozumienia w tej konkretnej chwili -

samorozumienia, które uwolni się od uwarunkowań swojej przeszłości i przyszłości. Można więc powiedzieć, że istotą człowieka wolnego jest równoczesne przyjęcie granic swojego życia jak i aspiracja do ciągłego przekraczania ich. Właściwa równowaga i współpraca tych dwóch przeciwstawnych ruchów decyduje o tym, czy zostaniemy biernymi widzami swojego życia, marzycielami żyjącymi nierealnymi wyobrażeniami, czy będziemy rzeczywiście wolnymi ludźmi świadomie kształtującymi swoje życie.

Aspiracja wolnego człowieka polega na tym, że pragnie on, aby cały świat w którym żyje, całe jego środowisko było przeniknięte jego wolnością i jego tożsamością. Nie chodzi jednak o to, aby wszystkim innym narzucić swoją wizję świata. Rzeczywiście wolny człowiek pragnie ukształtować ten świat w taki sposób, aby wszystko w nim było ukierunkowane na Boga, aby pomagało każdemu człowiekowi w stanięciu się wolnym. Dlatego człowiek wolny nie jest perfekcjonistą, ale

Wolność
domaga się
utożsamienia
się całym
swoim życiem

zależy mu na tym, aby najmniejsza rzecz w jego życiu była w taki sposób ukształtowana, by pomagała jemu w służeniu innym. Zarówno ułożenie wszystkich rzeczy w mieszkaniu jak i planowanie całego dnia są wyrazem tożsamości osoby, który

Środowisko przeniknięte wolnością staje się osobowością

stara się o jak największą niezależność od wszystkich okoliczności, aby nic nie stało na przeszkodzie w byciu dla drugiego człowieka.

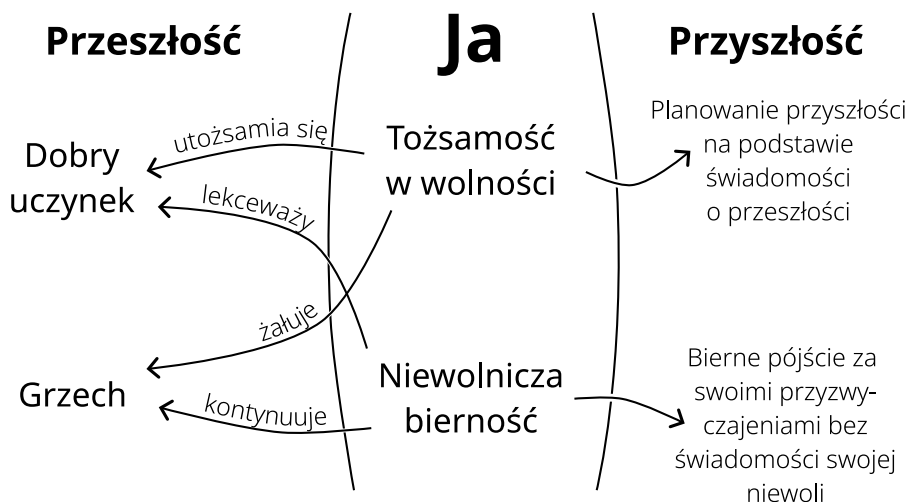
W ten sposób całe środowisko człowieka przestaje być tylko ludzkim środowiskiem, ale zaczyna być środowiskiem osoby - w środowisku odbija się człowiek jako osoba, przez co całe środowisko staje się osobowością osoby. Dlatego w przypadku człowieka wolnego można odkryć jego wolność na podstawie jego działań. Całe jego środowisko jest nie tylko przypadkowym ułożeniem rzeczy, ale opowiada o całej historii kształtowania się osoby i jej stosunku do całego życia. Pewne części tego środowiska wyrażają żal za wcześniejsze decyzje a inne z kolei wyrażają radość z minionych chwil. Dla człowieka wolnego nawet najmniejsza rzecz w jego mieszkaniu i jego codzienności będzie miała znaczenie i będzie on mógł wyrazić w jakim celu właśnie tak ukształtował on swoje środowisko.

Środowisko człowieka może jednak pozostawać pseudo-osobowym. Wtedy jego indywidualizm jest jedynie pójściem za modą bez osobistego ustosunkowania się do niej. Tak wygląda środowisko człowieka, który pozostaje pod niewolą zewnętrznych wpływów. Także w jego środowisku odbija się jego tożsamość - jest to jednak tożsamość zniewolona. Niemniej

każdy człowiek może dokonać uwolnienia swojego życia, gdy zaczyna się w sposób wolny i szczerzy ustosunkować do swojego środowiska. Przyznanie się do tego, że jakiś mebel lub kibicowanie jakiejś drużynie było wyrazem pójścia za modą, już jest rzeczywistym wyjściem z niewoli - nie trzeba czekać na zmianę całego swojego środowiska. Wystarczy, że uznajemy te rzeczy, które wynikają z okoliczności zewnętrznych, a nie z naszej własnej woli, za rzeczy wyrażające naszą "przeszłą" niewolę. Nadajemy im przez to nowe, wolnościowe znaczenie - znaczenie osoby, która uwolniła się od przywiązania do tych rzeczy.

**Każda
najmniejsza rzecz
ma dla człowieka
wolnego osobiste
znaczenie**

Popatrz

**Człowiek przeszłości nie zmieni i przyszłości nie przewidzi,
ale może się do nich ustosunkować jako wolna osoba**

Wolność przenikająca nasz świat

Jeśli pragniemy być ludźmi wolnymi - a przez to zdolnymi do spotkania z Bogiem - powinniśmy mieć świadomy i osobisty stosunek do każdej rzeczy w naszym życiu. Pewne rzeczy będą naszą radością, ponieważ już wyrażają to, za kogo się uważamy. Inne rzeczy z kolei będą dla nas wyrazem granic naszych obecnych możliwości. Rzeczy, które czekają jeszcze na uporządkowanie są wyrazem tego, że jesteśmy jeszcze w drodze do doskonałości. Niemniej pozostaje w nas pragnienie, aby także te rzeczy przeniknąć i uporządkować je zgodnie z naszą wewnętrzną tożsamością.

Zanim jednak uda nam się wszystko przeniknąć swoją wolnością trzeba zadbać o świadome ustosunkowanie się do całego swojego środowiska. W tym celu warto zapytać się siebie samego, dlaczego w taki a nie inny sposób działamy w swojej codzienności. Podobnie powinniśmy zadać sobie pytanie, dlaczego te rzeczy w tym miejscu i w taki sposób są umieszczone. Nawet uznanie, że na przykład książki poukładane są przypadkowo, będzie wyrazem naszej łatwości do korzystania z przypadku, z którym się utożsamiamy.

Zadanie

Sprawdź co w twoim życiu codziennym świadczy o twojej wierze. Dotyczy to zarówno codziennych działań jak i przedmiotów obecnych w domu.

Zastosuj

Poranna modlitwa

Pomyśl sobie o całym dniu i wszystkich rzeczach, które tego dnia czekają na ciebie. Postaraj się, aby ocenić na ile cieszysz się, że te rzeczy są częścią twojego życia. Podziękuj Panu Bogu za wszystkie te rzeczy, które są częścią twojej obecności. Postaraj się, aby nadać każdej z nich znaczenie, które nawiązuje do Boga. Niech całe przeżywanie twojego środowiska będzie przeniknięte wdzięcznością za dary Boga.

Południowy rachunek sumienia

Pomyśl sobie o jednej konkretnej rzeczy, na którą dzisiaj zwróciłeś uwagę. Zastanów się jakie znaczenie ma ta rzecz dla ciebie. Uświadom sobie, że Pan Bóg dał tą rzecz, aby ona pomogła uświadomić ci Jego obecność w twoim życiu. Wzbudź w sobie wdzięczność za opiekę, którą po cichu Pan Bóg ciebie darzy. Może być to wyraz Jego pomocy lub Jego zaproszenie, aby razem z Nim brać odpowiedzialność za ten wycinek świata.

Wieczne podsumowanie

Zastanów się, ile razy w ciągu dzisiejszego dnia jakaś rzecz lub jakiś zwyczaj w ciągu dnia przypominał ci o Bogu. Im więcej jest takich chwil, tym bardziej Twoja tożsamość jest już przeniknięta Bogiem. Postaraj się, aby cieszyć się każdym z tych szczegółów twojego życia, które są miejscem spotkania z Bogiem.

